

**PETRA
BUČKOVÁ**

Humor léčí smutek

Petra Bučková je jednou z hvězd nového filmu Rudolfa Havlíka **Poklad**. Herečka se také vrátila k postavě **Judity** v komediálním seriálu **Sex O'Clock**, jehož druhou řadu právě nasazuje **Voyo**. A brzy se objeví i v **Ulici**.

S nem spousty vašich mužských kolegů je natočit dobrodružný příběh, jako je **Poklad**. Byl to i váš vysněný žánr, v němž jste si chtěla zahrát?

Byl. Já jsem vyrůstala na filmech jako **Predátor**, **Rambo**, **Vetřelci**. Akční filmy mě vždycky zajímaly, ale postupem času jsem zjistila, že natáčet je vůbec není tak snadné, jak to potom ve filmu vypadá. Což jsem teď měla možnost si právě díky natáčení **Pokladu** ověřit. Ono natáčet dvanáct až čtrnáct hodin denně je náročné samo o sobě. A my jsme natáčeli navíc v tropických vedrech. Ale byla to úžasná zkušenost a myslím, že jde o moc hezký příběh, který diváky, doufám, strhne i dojme, a hlavně doufám, že se na ně přenesou veškerý adrenalin, který jsme my při natáčení zažívali. Je to příběh o hledání pokladu, o vztahu táty a jeho dcery, kteří k sobě zase hledají cestu.

Nejnáročnější asi muselo být natáčení pod vodou.

Bylo, ale stejně náročné bylo i natáčení v kaňonu v džungli. Přelézali jsme přes ohromné kluzké kameny, to byly momenty až na hranici nebezpečí. Když jsem pak ty záběry viděla ve filmu, zaskočilo mě, že kameny vypadají mnohem menší, přitom některé z nich byly obrovské a vylézt se na ně dalo jediné tak, že jste vyspíhali po zádech někoho druhého. Snad nikdy jsem nebyla z natáčení takhle psychicky i fyzicky vyčerpaná. Nevadí mi vedro, ale tady vedro vůbec neustávalo. V tom počasí se taky cokoli špatně hojilo, takže jakákoli ranka se vždycky musela rychle ošetřit a dezinfikovat,

Vraždy v kruhu

Pošta

Ordinace v růžové zahradě 2

Hlava Medúzy

aby se nám nerozjela nějaká infekce. Což se týkalo i mě, v jednom momentu jsem si na lodi zadřela o dřevěnou palubu třísku. Normálně bych ji vyndala a nevěnovala jí pozornost, ale tady mi třísku sám Ruda (*režisér Rudolf Havlík – pozn. red.*) vyndal a taky důkladně vydezinfikoval. Klukům ze štábu producent Petr Erben musel zakázat, aby v tom šíleném provozu jezdili na skútrech, přesouvali jsme se jenom auty. A třeba v letadle chtěl, abychom si vzali roušky. Už měl zkušenosti z natáčení filmu Ostrov a nechtěl nic podcenit, aby nemoc někoho z nás nezkomplikovala natáčecí plán. Co se týče natáčení pod vodou, měli jsme ohromné štěstí, že s námi spolupracovali potápěči, kteří se potápění věnují dvacet nebo třicet let a v tom místě žijí. Cítila jsem se s nimi neuvěřitelně bezpečně a díky téhle zkušenosti se teď pod vodou cítím mnohem komfortněji. Už

mám za sebou asi padesát ponorů, když jsem tam odlétala, měla jsem jich zhruba dvacet.

Potápění jste se tedy věnovala už dřív?

Potápění je moje vnitřní touha, potřeba, kterou mám už odmalička. Když se ocitnu v bazénu, minimálně jednou ho přeplavu pod vodou. Dokonce občas mívám sny, že jsem přišla na to, jak se pod vodou dýchá. Nikdy jsem neměla sny o létání, ale mívám je o potápění. Mám zkrátka ráda hloubky. Tuhle zálibu jsem si zdůvodnila tak, že já sama jdu ráda do hloubky. Ve smyslu, že nemám moc ráda povrchní hovory ani povrchní vztahy. Zároveň mám ale ráda i teplo a třeba saunu. Pod vodou bych často vydržela déle, ale pak už se začnu klepat zimou. Během některých dnů jsme s Verčou Kubařovou musely zvládnout třeba tři ponory denně, což už je dost, obzvlášť několik dnů za sebou.

Ve vodě a potápění se vyžíváte, co vám naopak nahání strach?

Řízení auta. Před lety, když jsem byla na JAMU, jsem neměla problém udělat salto, a i když jsem se při něm třeba bouchla do hlavy nebo upadla, jenom jsem se oklepala a trénovala dál. A pak jsem měla asi před dvaceti lety docela vážnou nehodu na kole – jela jsem z kopce dolů, ani ne tak moc rychle, ale ležela jsem pak rozsekaná asi měsíc na JIP –, a protože jsem na kolo nemohla hned po úrazu znovu sednout, začala jsem se bát. Chodit ze schodů, jezdit na kole, řídit auto. Schody a kolo jsem časem překonala, ale auto ne. Ne že bych se bála primárně auta, ale spíš nevyzpytatelnosti toho, co se na silnici může stát. Že vám tam třeba někdo vběhne. Občas po mně v rámci role režisér chce, abych v záběru autem jela. To je pro mě asi nejtěžší, co po mně může chtít. Horší než sexuální scény. (*smích*) Když →

inzerce

BRENO

PODLAHA DĚLÁ DOMOV

PVC
mánie

Slevy vás vtáhnou

Více na breno.cz

Jitřní záře

#annaismissing

VOYO

Sex O'Clock 2

Ulice

mám natočit jen jednoduchý záběr, jak se rozjeďdu a popojedu, tak to zvládnou, ale nic složitějšího. Naučila jsem se žít bez auta, ale uvědomuju si, že se tím připravuju o určitou svobodu. Taky tuším, že by na mě asi zafungovala pozitivní motivace. Velká pozitivní motivace. Žádný nátlak. Třeba kdyby mi někdo nabídl roli, jako byla vyšetřovatelka Saga Norénová ve švédském seriálu Most, která hodně řídila auto. Myslím, že v tu chvíli bych se hecla a hned si zase domluvila kondiční jízdy.

Myslíte si, že vaše zkušenosti s potápěním rozhodly u Rudolfa Havlíka, že vás do role Anny v Pokladu obsadil?

Mohlo, ale nemuselo to tak být. S Rudou jsme v minulosti mluvili už o různých projektech, ale vždycky bylo něco proti. Až teprve před nějakými dvěma lety jsem se trochu víc rozkročila do jiných žánrů než divadelních, naopak ty divadelní teď trochu pouštím. Takže nějakou dobu už jsme plánovali spolupracovat, a tentokrát to konečně vyšlo. Kritériem určité bylo, aby se člověk mohl uvolnit na pět týdnů od rodiny, od všech závazků, nemít žádnou jinou práci a odjet na Bali a tam se věnovat jenom tomuhle projektu. Občas někdo podotkne, že je to splněný sen – udělat si dovolenou na Bali a natáčet u toho film –, ale to je jenom iluze. Opravdu jsme byli všichni hodně vyčerpaní. Ale jsem samozřejmě vděčná za to, že jsem tuhle možnost dostala. A kdybych dostala podobnou možnost znovu, věděla bych, jak se líp připravit.

V jakém smyslu?

Otužovala bych se, posilovala bych imunitu a rozhodně bych to tak moc nepřeháněla s tréninkem. Mám ráda výzvy, kdy se musím kvůli roli nějak změnit nebo na sobě nějak zamakat. Například kvůli seriálu Sex O'Clock jsem si nechala odbarvit vlasy a poprvé v životě jsem byla blondýnka. Když jsem natáčela nějakou kriminálku, chodila jsem se učit střilet na střelnici, trénovala jsem s kaskadéry a podobně. Když jsem měla nějakou výzvu pěveckou, začala jsem intenzivně chodit na zpěv, abych si rozcvičila hlasivky. A v případě Pokladu jsem si řekla, že na sobě zapracuju fyzicky, protože mám hrát ženu, která se potápí a tahá potápěčské lahve, takže jsem měla mít vyřýsované svaly. Měla jsem na to tři měsíce.

Povedlo se vám to?

Povedlo. Vždycky jsem měla poměrně hubené ruce, a najednou jsem na nich měla vážné svaly, měla jsem vyřýsovaná záda i břišáky. Jenže když

pak začnete natáčet a jste dvanáct a víc hodin na place v tom vedru, je to úplně jiný režim. Musíte jíst sacharidy, kterým jste se předtím naopak vyhýbali, abyste ten nápor vydrželi a mozek vůbec fungoval. A večer spadnete do postele. Takže pracně vyřýsované svaly se vám zavedou a vyřýsované už nejsou. Navíc jsme většinu času byli v neoprenech. Jak jsem říkala, ráda se věnuju věcem do hloubky (smích), ale propíště už vím, že průběžně a méně je ve výsledku více. Že to člověku udělá lepší službu než jít z extrému do extrému.

Zmínila jste Sex O'Clock, jehož druhou řadu začíná 1. listopadu vysílat Voyo. Co tam vaši postavu Juditu a vůbec celou rodinu Anenských čeká?

Co se týče Judity a vůbec celého seriálu, tak pro mě byla výzva, abychom udrželi humor na uvěřitelné hranici. Myslím, že Judita je nejtípnější ve chvíli, kdy jsem ji nechala jen tak jet na volnoběh. Ona je neustále roztržitá, pořád v lehkém napětí, které mi vlastně nebylo moc příjemné, ona jako by i jinak dýchala, hýbala se, měla jiné myšlenky. Byla pořád taková rozvibrovaná. Judita v seriálu zažije pár hezkých chvil s hokejistou, kterého hraje Vašek Vašák. Mimochodem, máme tam spolu jednu intimní scénu, kde je vidět kus zadku a prso a lidé z Novy mi říkali, že je to nejvíce sexy scéna, jaká se v projektech Voyo objevila. Tak to nevím, ale to je tak všechno z toho hezkého, co Judita zažije, pak už dostane pěkně naloženo. Ale pořád v humorném duchu. Řekla bych, že druhá řada je ještě vtípnější, ale zároveň i hlubší a možná si někteří diváci u určitých scén i pobřeží. Líbí se mi nadhled, s jakým je napsaný scénář, ukazuje, že spousta věcí se dá překonat s humorem. A někdy až s troškou šíziravým humorem, který ale v podstatě léčí ten smutek. To je vlastně i moto sdružení Zdravotní klaun, se kterým jsem léta vystupovala pro děti v nemocnicích.

Vybavíte si nějaký natáčecí den seriálu, na nějž jen tak nezapomenete?

Natáčeli jsme mimo jiné v krematoriu ve Zlíně, což je mimochodem moc krásné místo v lese. A my jsme tam točili poměrně humorné scény. Bylo potřeba nazkoušet, jak zajíždět rakev, a já jsem v jednu chvíli řekla kameramanům, že si do rakve lehnu, aby si mohli nastavit kamery. Prostě jsem si to jenom chtěla vyzkoušet. Byla to naše rakev, kterou přivezli rekvizitáři. A jak jsem zajížděla, tak najednou všichni zmlkli a někdo si mě i fotil. Já sama jsem potom dala jednu černobilou fotku na Instagram a spousta

lidí na ni reagovala. Jenže mi nedošlo, že fotku uvidí i moje máma, tak jsem jí pak musela vysvětlovat, o co šlo. Ona se nemůže chodit dívat na moje divadelní představení, což trvá vlastně už od školy, protože jsem v divadle málokdy hrála komedii, spíš dramatické věci. A ona mi vždycky říkala, že nesnáší, když mi někdo na jevišti jakkoliv ubližuje. Historka z krematoria se samozřejmě chytila v médiích, takže jsem pak začala dostávat v rozhovorech otázku: Vy prý máte obzvlášť ráda krematoria?

Nova začíná vysílat seriál Záhadné případy, kde se také objevíte. Koho tam hrajete?

Hraju maminku malé krásné dcerky, které se začnou objevovat na pařících podivné modřiny – což je strašné jak pro mamku, tak pro její babičku –, a začne mě vyšetřovat OSPOD (*Orgán sociálně-právní ochrany dětí – pozn. red.*). Něco se u mě v baráku děje a nikdo nechápe co. Až přijde postava Mirka Donutilla... Víc nemohu prozradit, abyste si to užili.

Vy teď ale natáčíte jiný seriál. Prozradíte, oč jde?

Jde o seriál Ulice, kde budu v lince Jordánových. Vlastně muže prozradit ještě to, že budu přítelkyně Tomáše Jordána, tedy Petra Vacka.

Monika Seidlová, foto Cinemart, ČT, Jana Pertáková, TV Nova a TV Prima

SOUTĚŽ o filmový balíček

K premiéře dobrodružné komedie Poklad, kterou můžete vidět v kinech od 24. října, jsme pro vás připravili soutěž o filmové balíčky obsahující tričko, plátněnou tašku a 2 volné vstupenky do kin CineStar.

SOUTĚŽNÍ OTÁZKA:
Který z filmů narežiroval Rudolf Havlík?

A Pohádky pro Emu
B Prání Ježíškoví
C Prezidentka

5
výherců

Odpovědi posílejte do 26. 10. do 31. 10. formou SMS na telefonní číslo 87652 ve formátu TVMmezeraSOUTEZ1mezeraPISMENODPOVEDImezeraJMENOMEZERA PRIJMENIMEZERA ADRESA (příklad TVM SOUTEZ1 X JIRI NOVAK LUCNI 3 140 00 PRAHA 4) nebo prostřednictvím webového kuponu na mojekrizovka.cz. Počet výherců je 5. Technicky zabezpečuje ATS Praha, cena SMS je maximálně 13 Kč vč. DPH v závislosti na síti, ze které je SMS odeslána (Vodafone 13 Kč; O2, 12,90 Kč; T-Mobile 9 Kč). Infolinka 296 363 199, www.atspraha.cz. Všeobecná pravidla soutěží a Zásady zpracování osobních údajů najdete na www.vimedia.cz.